

person af særlige grunde bør tillægges visse partsbeføjelser.«

Følgende anføres endvidere på side 168 i Eneudredningen: »Måtte man finde en ændring af det særlige partsbegreb betimelig, taler meget derfor for, at man ikke skal vende tilbage til det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb, men snarere finde et andet afgrænsningskriterium end det i dag anvendte. Overvejelser om et ændret, men fortsat begrænset partsbegreb bør formentlig inddrage en konkret vurdering, tilfælde for tilfælde, af behovet for tildeling af (visse) partsbeføjelser til andre berørte interesser end de tilsynsbelagte virksomheder. Sådanne overvejelser kunne måske mest hensigtsmæssigt ske under medvirken af de berørte branche- og forbrugerorganisationer som led i en mere overordnet vurdering af det klagesystem, som findes i den finansielle sektor. Under alle omstændigheder bør man efter min opfattelse - om ikke andet så af ordensmæssige grunde - præcisere i tilsynslovene, at den, til hvem en af Finanstilsynet truffet afgørelse retter sig, naturligvis har partsstatus i relation til afgørelsen, også selv om den pågældende ikke er en tilsynsbelagt virksomhed.«

Dele af forslaget har tidligere været fremsat i folketingsåret 1997-98, 2. samling (L 45), Tillæg A s. 1315 og 1317, Bet. Tillæg B s. 353. FF s. 2356 og s. 2600.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at den ansvarlige minister skal kunne videregive fortrolige oplysninger vedrørende kriserammede institutter m.v. til Folketingets stående udvalg som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen. De pågældende folketingsmedlemmer, der modtager oplysningerne, vil i medfør af § 50 b, stk. 4, blive omfattet af tavshedspligten i stk. 1.

Videregivelse af fortrolige oplysninger forudsætter, at det pågældende institut er kriseramt og som følge heraf er trådt i betalingsstandsning, overdrages, er under konkurs, likvidation eller rekonstruktion.

Denne betingelse tilsigter at afgrænse de tilfælde, hvor en videregivelse til Folketingets stående udvalg er særlig relevant for den parlamentariske kontrol. Finanstilsynet og andre myndigheder, herunder især skattemyndighederne, er i disse situationer tæt involveret i afviklingen, overdragelsen eller rekonstruktionen m.v. af instituttet.

Muligheden for videregivelse er, i overensstemmelse med Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål 10 af 7. december 1993 fra Folketingets Erhvervsudvalg,

begrænset til fortrolige oplysninger om danske institutter. Som danske institutter anses institutter, der har vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark.

I eneudredningen om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning beskriver Jan Schans Christensen retsstillingen i en række EU-lande. Det fremgår heraf, at parlamentsudvalg i såvel Sverige som Tyskland og England på baggrund af en konkret afvejning efter omstændighederne vil kunne modtage fortrolige oplysninger. Den foreslåede ændring vil medføre, at det danske folketings stående udvalg i lighed med parlamentsudvalgene i de nævnte lande vil kunne modtage fortrolige oplysninger i situationer, hvor bestemmelsens betingelser er opfyldt.

Til nr. 2

Forslaget indebærer, at det ikke kun er pengeinstitut, der anses som part i de sager, hvori Finanstilsynet træffer afgørelser, men at tillige andre, som f.eks. kunder i pengeinstitut, som Finanstilsynets afgørelse retter sig til, er parter i forhold til sagen.

Partsstatus betyder, at de gældende forvaltningsretlige regler om partshøring, aktindsigt og klageadgang også finder anvendelse for disse. Dette betyder f.eks., at klageren skal betragtes som part i de tilfælde, hvor Finanstilsynet på baggrund af en konkret klage iværksætter en undersøgelse af, hvorvidt et pengeinstitut har levet op til reglerne om god pengeinstitutpraksis.

Endvidere skal tillige f.eks. kunder, der på grund af en afgørelse fra Finanstilsynet om værdiansættelse af pengeinstitutts engagementer bliver berørt af afgørelsen - selv om selve afgørelsen formelt set alene er rettet mod instituttet - også betragtes som part. Det må i øvrigt i de enkelte sager bero på en konkret vurdering af sagen, herunder afgørelsens art, hvem der i den enkelte sag efter den foreslåede bestemmelse skal betragtes som parter. Det bemærkes dog, at kunder, der efter forvaltningslovens almindelige partsbegreb ikke ville kunne opnå partsstatus, heller ikke efter lovforslagets bestemmelser vil kunne få det, ligesom det heller ikke er alle, der har en »interesse« i en sag, der vil kunne opnå partsstatus.

Til § 2

Til nr. 3

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 4

Parter i sager, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse efter forsikringsvirksomhedslovens bestemmelser, vil f.eks. være kunder, der efter lovens § 157 har adgang